

కృష్ణ కుమారి
 ప్రమోదకరమైన
 ప్రయోజనాత్మక నవల
గూషర్ గూషర్
 వివరాలు త్వరలో...

ప్రముఖ వాచీ కంపెనీకి
 ఆంధ్రలో సెల్ఫ్ మన్ కావలెను
 నెలకు జీతం లేదా కమీషన్ పై రు. 550/-లు
 నెలకు సంపాదన తక్కువ గాకుండా వుండును.
 స్వంత చిరునామాగల కవరుతో ఎవరైతే
 రు. 150/-లు పెట్టగలరో వారు మాత్రమే
 దరఖాస్తు చేయండి.

ADVERTISER (A-1)
 P. Box-9441. Delhi-51.

ఉచితము! ఉచితము!
తెల్లమచ్చలు
 అన్ని రకాల చచ్చులు, ఎరుపు రంగులు మా
 ప్రఖ్యాత మంచి అయిదు రోజులలో మాపును.
 త్వరలోనే చర్మము మామూలు రంగు పొందును.
 ప్రచార నిమిత్తము ఒక పీసా మంచు ఉచితంగా
 పంపబడును. వెంటనే ప్రాథంబ. వివరాంకు.
Bharat Ayurvedashram
P.O. Katri Sarai (Gaya)

డా॥ పి. వి. కె. రావు, B. A.,
 వైద్యవిద్వాన్, వైద్యాచార్యు. నెక్స్ట్ స్టేజిస్ట్
 వివాహము వాయిదా వేయ
 నవసరంలేదు. హస్త
 ప్రయోగం, నరముల బల
 హీనత, శీఘ్ర స్కలనము
 లకు ఆయుర్వేద చికిత్స
 ఖోస్తు ద్వారా చికిత్స
 కలదు.

రావు నెక్స్ట్ నిక్,
 టి. టి. రోడ్, తెనాలి, ఫోన్ : 700. 1010

వీటలువారిన నేలలా వున్న పెదాఱను మరోసారి నాలుకతో
 తడుపుకొన్నాడు రామయ్య. నీటికోసం నలు వెళ్ళులా
 చూశాడు. విసురుగా వస్తున్న వడగాలిని చూసి ఎవరో అంట
 వానివాణ్ణి చూసినట్లుగా తలుపులన్నీ మూసుకున్నాయి.

ఎండ మండిపోతూంది; అంతకన్నా రామయ్య కడుపు మండుతూంది.
 "ఇంత పెద్ద పెపంచంలో గుక్కెడునీళ్ళు దొరకలేదంటే సిగ్గుచేటు"
 మీదున్న మురికిబట్టతో ముఖం తుడుచుకుంటూ చెట్టుంధికి చేరాడు గొణు
 క్కంటూ.

నల్ల కాలక లలి
 అంటున్న భూషణ్

'మేమూ వాటికోసమే చూస్తున్నాం
 అన్నట్టు' అక్కడున్న రెండు మూడు
 చెట్లు గాలికి తల లాగించినాయి. ఆ
 వూపుకి మిగిలున్న ఎండు టాకులు గల
 గల రాలినయ్యే.

"ఏడవకే ఎర్రమొగమా?" వొకరి
 కియ్యటానికే మనం పుట్టింది. చెట్టును
 చిన్నగా నిమిరాడు.
 రామయ్యకు కళ్ళు తిరిగినట్లు చెట్టుకు
 చేరగిలబడ్డాడు.

“ఈ నికృష్టపు బ్రతుకు బతకక పోతేనేం: నీవలన ఏమిటి లాభం” నిగ్గ దీసింది రామయ్య మనసు.

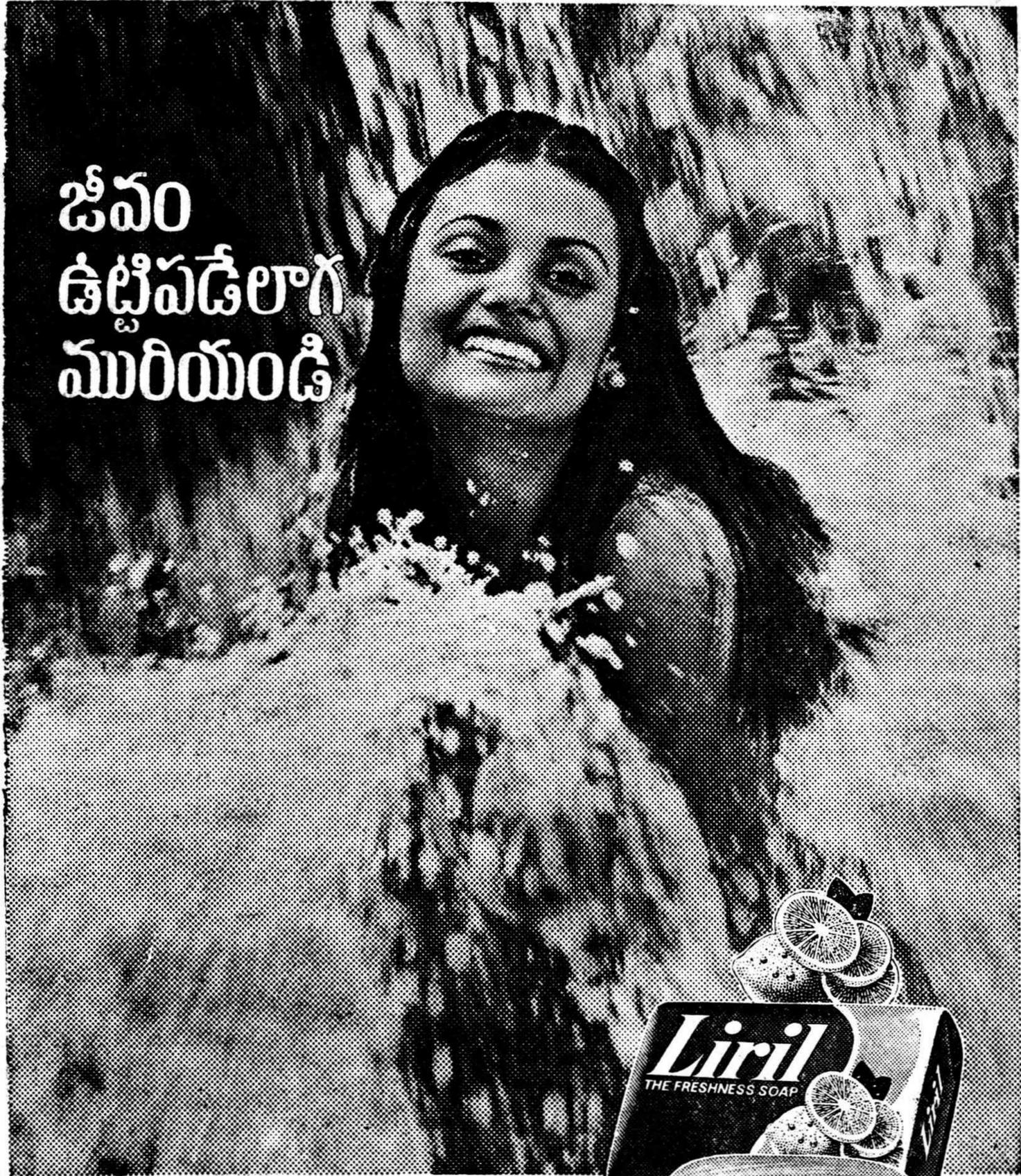
“వోసి పిచ్చి మొకమా : మా లాం బోళ్ళు లేకపోతే కథలూ, సినిమాలూ ఎట్లా

వత్తాయ్ : మా లాంబోళ్ళు ఉరేసుకుంటే గొప్పోళ్ళకి పుణ్యాలు కొరవైపోవు” మనసునో చదుపు చరిచాడు.

కాస్త దూరంలో ఖరీదైన ఇంటిముందు చెట్ల ఆకుల్లోంచి రెపరెపలాడుతున్న చీర

కొంగుని చూసి అటు కేసి నడిచాడు రామయ్య.

“కాసిని నీళ్ళుపోసి పుణ్యం కట్టుకో తల్లీ” చిన్నగా అరిచాడు. పూజ చేసు కుంటున్నావిడ మిర్రీచూసి “వేళాపాళా

**జీవం
ఉట్టిపడేలాగ
మురియండి**

అపూర్వమైనది లిరిల్. పచ్చని తరంగరేఖలు. నిమ్మకాయల్లోని తాజాదనపు ఉత్సాహంతో. చురుకైన, పులకరింపజేసే లిరిల్ మిమ్మల్ని నవనారిగా రూపొందిస్తుంది.

లిరిల్

తాజాదనపు సబ్బు నిమ్మకాయల తాజాదనపు ఉత్సాహంతో

అన్యత సాంఘిక ధృక్పథం!
కమనీయ కథలుగా మలచబడిన...

కృష్ణకుమారి

3 కవలలు
స్నేహం-ప్రేమ
కళ్యాణ-పువ్వు
కాష్మీర్ షలవ్ యూ
వివరాలు త్వరలో

మెడికల్, ఇంజనీరింగ్ ఎంట్రన్స్ పరీక్షల శిక్షణ

నీటి కు ముందుగా రిజర్వ్ చేసుకోవచ్చు! హాస్టలు వసతికూడా కలదు. ఏ ప్రైవేట్ చివర వరకు గడువు. వివరాలకు వెంటనే ఒక కార్డు వ్రాయండి.

నాంతా కాలేజి

బ్రాడవేట, గుంటూరు.

పి. శ్రీమన్నారాయణ
ప్రిన్సిపాల్.

సమర్థవంతమైన ర్యాపిడాన్
సర్కిసు సిబ్బంది దీనివేసకడం
మీకు ఎప్పుడైనా అవసరం అయితే!

ర్యాపిడాన్

కాలానికి నిలుస్తుంది - ఎంతో అందంగా

ఆడియోవిజన్

ప్రొ. కె. రాజ్ * నిజయనావ-2

లేదేమిటి పో పో అవతలకి" వొక్క కనురు కసిరింది.

నిరాశగా గడ్డం ఓసారి నవరించుకొని నీడ వరుచుకున్న ఓ అరుగుపై ఆమెకు కనిపించకుండా కూలబడ్డాడు.

ఆ యింటిముందు కలవారి పిల్లల్లా నిగ నిగలాడుతున్నాయి కొబ్బరిచెట్లు, మామిడి చెట్లు పండ్ల భారంతో.

కాస్త దూరంలో పెద్దలో గేదెలు నెమరువేస్తున్నాయి. చుట్టూ చూస్తున్న రామయ్య ఓ చెట్టుక్రింద ఆడుకుంటున్న ఐదేళ్ళ పిల్లాడిని చూచేసరికి సంతోషంతో పొంగిపోయాడు.

"బాబూ!" ఆవిడెక్కడ వింటుంటో నన్నట్లు చిన్నగా పిలిచాడు.

"ఎం"నాసలు యెగురవేశాడు పిల్లాడు.

"ఆ కాయ యివ్వవూ!" చిలుకలు కొట్టి పడేసిన మామిడికాయ చూపుతూ అన్నాడు.

"ఛీ! ఎంగిలి-తినకూడదు. నే కోసిస్తా వుండు" ఆ కాయను దూరంగా విసురుతూ అన్నాడు.

రామయ్య ప్రాణం గిలగిలలాడింది. "పర్యాలేదు యివ్వు బాబూ. ఎంగిలిని, పాచినవీ తినటం నా కలవాచే" గుటక లేస్తూ అన్నాడు.

పిల్లాడు కాసేపు ఎగిరి, అందక గేదెల కోసం నీళ్ళు నింపిన తొట్టిపై కెక్కాడు.

గాలికి అలలుగా తిరుగుతున్న నీటిని చూడగానే రామయ్య కళ్ళు మెరిశాయి.

"కాయలొద్దు బాబూ నీళ్ళు - నీళ్ళు" తొట్టివైపు చూపించాడు కావాలన్నట్టు.

"ఇక్కడేం లేదుగా" అన్నీ ఇట్లాంటివే చెపుతావ్ అన్నట్లుగా పెట్టాడు ముఖం.

రామయ్య గుండె దిగజారిపోయింది.

నీటిపై చక్కన చదుస్తూ ముఖానపడిన నీళ్ళని విసుగ్గా తుడుచుకొంటున్నాడు పిల్లాడు.

కాసేపు ఆలోచించి చుట్టూ చూసి తన జోలెలోంచి సత్తుగ్గాను తీసి గేట్లో గుండా అందిస్తూ "తే తే" అన్నాడు తొందరగా.

గ్గానుతో నీళ్ళుముంచి క్రిందా మీదా వడపోస్తున్న పిల్లాడిని చూసి "గొంతు ఎండిపోతోంది దా నాయన" గొంతు నవ రించుకుంటూ బ్రతిమిలాడేడు.

"మండటం అంటే ఏమిటి?"

"మీకు తెలవదులే బాబూ. పెట్టి పుట్టి నోళ్ళు మీరు. గొప్పింటి లచ్చణాలు పో గొట్టుకున్నావు కాదు" బ్రతిమి లాడించుకోవటం చూసి గొణిగాడు రామయ్య.

రామయ్య ముఖం వంకే చూస్తున్న పిల్లాడికి జాలి కలిగింది కాబోలు, నీళ్ళు

ముంచి మాసివున్న గేట్లోకి అందించాడు. పిల్లాడి చేయి వణికిందో, రామయ్య చేయి వణికిందోమరి గ్గాను క్రింద పడిపోయింది. నీరసంగా చప్పరించాడు రామయ్య.

వెనుతిరిగాడు పిల్లాడు.

"ఎంతసేపు."

"ఉండు లోపల వడిపోయింది గ్గాను."

"వంగి తియ్యి."

"ఊహు అందటంలా. నువ్వురా."

'అడ్డమైన వాళ్ళు రావటానికేర్లేదు' అన్నట్లుగా పొగరుగా కళ్ళుమూసుకొన్న గేటుని చూస్తూ.

"నేను రాకూడదులే బాబూ."

"ఎందుకు?"

"నేను - నేను తక్కువ జాతోజ్జి."

"అబద్ధం చెపుతున్నావ్ తాతా! చూడు నాకన్నా ఎంత పొడుగున్నావో" రామయ్య దగ్గరకు వస్తూ అన్నాడు.

"ఎత్తులో, వయసులో, అనుభవంలో పెట్టోజ్జే బాబూ. తండ్రివిగా నీళ్ళియ్యనా?" పిల్లాడి బుగ్గలు నిమిశాడు.

పట్టుదలగా మతి కాస్త ముందు కొంగాడు పిల్లాడు.

"అందలేదు."

"అసలు నువ్వెందుకు తాకాడదు?"

గ్గాను అందలేదన్న కోపం పిల్లాడి ముఖంలో కదలాడుతుండగా అన్నాడు.

"ఈ యినపగేటుంది చూశావూ! అది గొప్పోళ్ళ గుండెకాయ బాబూ. ఒక పట్టాన తెరుచుకోడు. నువ్వు గొప్పోడివేగా—" రామయ్య మాట పూర్తికాకమునుపే తొట్టి లోకి పట్టుదలగా వంగాడు పిల్లాడు.

నీటిలోంచి తన తన కొట్టుకొనే కట్టం "తాతా, తాతా!" అని పిలిచినట్లయి గేటుని ముందుకీ, వెనక్కి గుంజాడు బల మంతా ఉపయోగించి. నోట మాటరాక, గేటు లాక నీళ్ళు న ము ఠ తూ తూలు తున్నాడు.

చిన్న - పెద్ద.

గొప్పా-బీడా భేదం లేకుండా గుటకలు వేస్తూనే వున్నారు.

క్షణాలు బరువుగా దొర్తాయి.

అప్పటివరకూ వీస్తున్న గాలి సంతించి పోయింది.

